

РЕШЕНИЕ

№ 5248

гр. София, 16.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 30.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3818** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 220 от Закон за митниците (ЗМ).

Образувано по жалба на „OGL-FOOD TRADE LEBENSMITTEL VERTRIEB“, чрез упълномощен адвокат Г., със съдебен адрес [населено място], [улица], № 75, ет.2, ап.2, срещу Решение №РТД 3000-702/31.03.2022/32-106105, издадено от Директор на Териториална дирекция „Митница П.“ при Агенция „Митници“, като се иска неговата отмяна.

С жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, издадено при нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на административно-производствените правила, както и при неправилно възприета фактическа обстановка. Твърди се, че декларираната митническа стойност съответства на реално дължимата и платена цена за доставката на внасяните стоки, което е и договорната стойност на същите по смисъла на чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза. Твърди се още, че не е въведено изискване за доказване на печалба при реализацията на стоките, декларираната стойност е реална, стоките са закупени, заприходени и осчетоводени именно по цената, която е била обявена при вноса, тази цена е реално заплатената от вносителя „ОГЛ – Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ – Германия. В случая, не се касаело за некоректно деклариране с цел избягване

заплащането на мито, както неправилно било прието в оспорваното решение.

Жалбоподателят-, „ОГЛ – Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ – Германия се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата. В представени писмени бележки излага подробни аргументи относно основателността ѝ. Претендира присъждане на разности съобразно представен списък.

Ответникът – Директора на териториална дирекция "Митница П. при Агенция Митници, чрез юр.к., оспорва жалбата изцяло, претендира законосъобразност на решение на всички основания.

Административен съд София-град, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните от фактическа страна приема следното:

На 25.04.2021г. пред Митническо бюро С., дружеството OGL Food е подало митническа декларация с 21BG003010026492R0, с която като вносител, под режим „допускане до свободно обръщение с цел крайно потребление“ е декларирало стока № 2 - домати, тип кръгъл, розов (Ремве) - с нето тегло 1120 кг. и стока № 3 - пресни тиквички, с нето тегло 3600 кг.

За стока №2-пресни домати тип кръгъл розов (Ремве), с код по КН [ЕГН], с нето тегло 1120 кг. е декларирана митническа стойност в размер на 2969,30 лв., преизчислена в €/100 кг. на 135,55€/100 кг. Определена от Европейската комисия за дата 25.04.2021г. стандартна вносна стойност (СВС) за домати с произход Република Турция е била 87,20 €/100 кг. След сравняване със СВС на декларираната вносна стойност на стоките, митническите органи са приели, че декларираната митническа стойност е с повече от 8% по-голяма. С оглед на това дружеството внесло, на основание чл. 74, § 2 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891, вр. чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 обезпечение в размер на 652,77 лв.

За стока № 3 пресни тиквички с код по КН [ЕГН], с нето тегло 3600 кг. е декларирана митническа стойност в размер на 6368,42 лв. преизчислена в €/100 кг. на 90,45 €/100 кг. Определена от ЕК за дата 25.04.2021г. СВС за пресни тиквички с произход ERGA OMNES, в това число и с произход Р Турция, е 51,10 €/100 кг. След сравняване със СВС на декларираната вносна стойност на стоките, митническите органи са приели, че декларираната митническа стойност е с повече от 8% по-голяма. С оглед на това дружеството внесло, на основание чл. 74, § 2 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891, вр. чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 обезпечение в размер на 715,59 лв.

На 25.04.2021 г. с писмо с рег. № 32-132960 немското дружество OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH е уведомено, че на основание чл. 75, параграф 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация с MRN 21BG003010026492R0 от 25.04.2021г., е необходимо да представи доказателства, че стока №2 (пресни домати тип кръгъл, розов) и стока № 3 (пресни тиквички) са реализирани на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността

на декларираната вносна митническа стойност.

Вносителят е уведомен и за последиците от неизпълнението на указанията - усвояване на обезпечението на основание чл. 75, параграф 5, ал.2 от същия регламент.

На 21.05.2021г., с молба вх.№ 32-159459,OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH, чрез пълномощника си,„Ренус България“ООД,представя доказателства на какви цени са пласирани стоките от тази партия на първо търговско ниво, в това число и за тези по митническа декларация с МРН 21BG003010026492R0.В същата тази молба „Ренус България“ ООД изразява писмено съгласие за усвояване на депозита за стока № 2 - пресни домати тип кръгъл розов (Ремве),като същевременно с това прилага и изричното съгласие на немското търговско дружество, внесеният за тази стока депозит в размер на 652,77 лева да бъде усвоен за заплащане на дължимото мито.

С молба с вх. № 32-190679 „Ренус България“ ООД представя в МБ С. допълнително следните документи за стоките-пресни зеленчуци, в това число и за стока № 3 - пресни тиквички по митническа декларация с МРН 21BG003010026492R0 от 25.04.2021г.:справки декларации за ДДС за данъчните периоди януари, февруари, март и април 2021 г. с приложения към тях дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от справките-декларации за ДДС, дневници за покупки и продажби за данъчните периоди януари, февруари, март и април 2021г.; подадени VIES декларации за осъществени вътреобщностни доставки за данъчни периоди януари, февруари, март и април 2021г.

По съображение, че цената при последващата продажба - 99,00 €/100 кг. , е по-ниска от цената на придобиване – 121,18 €/100 кг./с декларирани разходи в митническа декларация с МРН 21BG003010026492R0 от 25.04.2021г./на същата стока,митническите органи са приели,че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията за освобождаване и внесеният депозит за конкретната стока следвало да се задържи за плащане на вносното мито, на основание чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/81.

На основание чл. 22, пар. 6 от Регламент(ЕС) № 952/2013, с писмо рег. № 32-286289 от 08.09.2021 г. немското търговско дружество е уведомено, че предстои издаване на Решение на Директора на ТД Митница П. с което за стоки № 2- домати, тип кръгъл, розов (Ремве) и № 3 пресни тиквички по МД с MRN 21BG003010026492R0 от 25.04.2021г. ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и предоставените обезпечения за тези стоки ще бъдат усвоени.На дружеството е дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни. Писмото е връчено на 08.09.2021г.

На 01.10.2021г. „Ренус България“ ООД, в качеството му на пълномощник на OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH, депозира молба с вх. №32-310863, с която възразява срещу предстоящо издаване на негативно решение за усвояване на депозита за стока № 3 (пресни тиквички) по МД с МРН 21BG003010026492R0 от 25.04.2021г. „Ренус България“ ООД твърди, че чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, който

определя реда и условията за доказване на достоверността на декларираната митническа стойност при внос на пресни плодове и зеленчуци (в конкретния случай на тиквички) не въвеждал изискване за доказване на печалба при реализация на стоките, нито разделял документите на такива, свързани с доказването на по-висока или на по-ниска продажна цена от покупната им стойност и не изключвал представените документи от кръга с доказателства, чрез които се доказва реалността на търговската операция. „Ренус България“ ООД обяснява причините за конкретните продажби на загуба с обстоятелството, че немското дружество OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH било обвързано с дългосрочни търговски отношения с клиента си - търговската верига Лидл за целогодишна доставка на пресни плодове и зеленчуци. Това налагало по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба, което не означавало, че стоките се продавали на загуба. Независимо, че в рамките на даден период е имало единични стоки, които са били продадени на цени по-ниски от митническата им стойност, увеличена с разходите, извършени на територията на Съюза, това обстоятелство не означавало, че стоките са се продавали на загуба от вносителя.

С оспореното по делото решение на основание чл.29 от Регламент 952/2013г. във връзка с чл.19, ал.7 от Закона за митниците (ЗМ), е постановено следното:

-За стока №2 пресни домати розов/рембе/ по митническа декларация с МРН 21BG003010026492R0 от 25.04.2021г. са коригирани декларираните данни в клетка 1/10 “Режим“.

2.На основание чл.75, параграф 5, ал.3 от Делегиран регламент (ЕС) №2017/891, е постановен отказ да се освободи представеното от вносителя обезпечение в размер на 652,77 лв. за същата стока, което се задържа за плащане на дължимото вносно мито.

3.Извършени са корекции в митническата декларация в група данни 4 и информация за определяне на стойността и данъците: по 4/6 дължим размер на вносно мито А01 -652,77лв. в 4/5ставка мито А01 58,2828 ;по 4/4 данъчна основа В00 вместо 8532,32 да се чете 6477,43 лв. по 4/6 дължим размер на ДДС В00 вместо 3389,04 лв. да се чете 2982,65лв.

4.Като резултат от корекциите, с оспореното решение за вноса на процесната стока е определено ново задължение: за вносно мито А01 в размер на 652,77 лв.

-За стока №3 пресни тиквички по митническа декларация с с МРН 21BG003010026492R0 от 25.04.2021г. са коригирани декларираните данни в клетка 1/10 “Режим“ , като вместо посоченото в 1/11 Допълнителен режим: „000 Няма допълнителна процедура“,с решението се коригира на вписване със следното съдържание “F02-стандартни стойности при внос Регламент (ЕС) №543/2011“.

2.На основание чл.75, параграф 5, ал.3 от Делегиран регламент (ЕС) №2017/891, е постановен отказ да се освободи представеното от вносителя обезпечение в размер на 715,59 лв. за същата стока, което се задържа за плащане на дължимото вносно

мито.

3.Извършени са корекции в митническата декларация в група данни 4 и информация за определяне на стойността и данъците: по 4/6 дължим размер на вносно мито А00 на 460,53лв.- по 4/6 дължим размер на вносно мито А01 -1070,20лв. в 4/5ставка мито А01 29,7282 ;по 4/4 данъчна основа В00 вместо 8532,32 да се чете 6477,43 лв. по 4/6 дължим размер на ДДС В00 вместо 1706,46 лв. да се чете 1296,49лв.

По делото е приета административната преписка по издаване на оспореното решение. Приети са доказателства, допълнително представени от страните.

По искане на процесуалният представител на жалбоподателят е допусната съдебно-счетоводна експертиза ,заклучението по която е изготвено от вещото лице Св. К. и прието в о.с.з. 30.04.2024г.,неоспорено от страните. Вещото лице е посочило в заключението си,че Стоки №2 и №3 от митническа декларация с MRN21BG003010026492R0 са закупени с фактура №DES202100000512/21.04.2021г. /стр.36/, издадена от Despak Tarim Urunleri, Antalya, Турция на стойност 13107,01 EUR.Дължимата сума по фактура №DES202100000512/21.04.2021 г. е платена с банков превод на 11.05.2021 г. - приложен документ за плащане на сума в размер на 215469,98 евро /стр.65/ и опис на платените фактури /стр.67/, като в общата сума е включена и сумата от 13107,01 евро по цитираната по-горе фактура. Плащането е извършено от ОГЛ Фудтрейд Лебенсмителфертриб ГмбХ/ООД в полза на доставчика - от Despak Tarim Urunleri, Antalya по сметка IBAN TR27 0006 4000 0026 2910 0367 15. Според вещото лице данните по фактурата съответстват на съпътстващите стоката документи и са декларирани идентично пред митническите органи на Република Турция и Република България. Също в дневника за продажби за данъчен период м.04/2021 г. на OGL-Food Trade GmbH, VAT №BG [ЕГН] на ред 269 с данъчна основа на доставките 54316,22 лв. (27771,44 евро x1,95583лв.) с начислен ДДС в размер на 0,00%. е включена издадената от дружеството фактура за продажби с получател Lidl Discount SRL, Rumanien VAT RO22891860 с номер №[ЕГН] от 27.04.2021 г.Съдът изцяло кредитира експертизата,като обоснована,компетентна и неоспорена от страните.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи :

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси, следователно е подлежащ на оспорване.

Решението е връчено на процесуален представител на жалбоподателят на 01.04.2022г.,а жалбата до съда е депозирана,чрез ТД-Митница –П. на 13.04.2022г.,същата е в срок, и процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Спорът е относно това предоставено ли е от жалбоподателя удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване като предпоставка

за освобождаването на внесената от него гаранция съгласно чл.75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

За целите на прилагането на митата по Общата митническа тарифа за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците член 181 от Регламент № 1308/2013 предвижда механизъм, наречен "входна цена", който се основава на прагове на минималните вносни цени, под които се прилагат специфични допълнителни мита, които са толкова по-високи, колкото по-ниска е стойността на вноса. С член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 се предоставя на Комисията правомощието да приема делегирани актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891, който е приет на основание член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, съдържа, първо, член 74, по силата на който за целите на изчисляването на тази фиксирана стойност при внос, държавите членки трябва да съобщават на Комисията за всеки пазарен ден средните представителни цени на продуктите, внесени от трети държави и продавани на пазарите на държавите-членки за вносни стоки, както и общите количества, отнасящи се за тези цени.

Член 75 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 предвижда правилата за определяне на входните цени на съответните продукти, като от една страна, съгласно член 75, параграф 2 от посочения делегиран регламент, когато митническата стойност на определени продукти се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Митническият кодекс на Съюза, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос по смисъла на член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранция. Тази гаранция е равна на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

Съгласно член 75, параграф 5, първа алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от този кодекс. Съгласно член 75, параграф 5, втора и трета алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 неспазването на един от тези срокове води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вносните мита, като това важи и когато вносителят не представи удовлетворяващо митническите органи

доказателство за условията на освобождаване на партидата.

В разглеждания случай вносителят е избрал да определи митническата стойност на внесената партида въз основа на декларираната договорна стойност, поради което съгласно член 75, параграф 5, първа, трета и четвърта алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891, той трябва да докаже, че тази партида е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС.

По относимия към спора въпрос за доказателствата, които трябва да се представят от вносителя, е постановено решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз по преюдициално запитване, отнасящо се по тълкуването на чл. 75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета.

По разясненията от т. 81 и т. 82 от цитираното решение доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС. Продажба на внесената партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба. Макар продажбата на загуба да не е достатъчно обстоятелство, въз основа на което митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността, то в този случай вносителят трябва да докаже не само, че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС, но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т. 83/.

На първо място, в съответствие с член 75, параграф 5, четвърта алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т. 84/.

В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи други

документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида /т. 85/.

Също от разясненията в т. 90 от решението на Съда по дело C-770/21 следва, че разлика в цените с повече от 50 % като констатираната в случая между декларираната договорна стойност на партида внесени стоки и определената от Комисията стандартна стойност при внос, е достатъчна, за да породи у митническия орган съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност (вж. по аналогия решение от 16 юни 2016 г., EURO 2004. Н., C-291/15, EU:C:2016:455, т. 38 и 39). Това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажбата на загуба на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика.

Съгласно т. 3 от диспозитива на решението член 75, параграф 5 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя.

Следователно предпоставките, обуславящи изключване на декларираната митническа стойност, са три: същата да е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса на стоката, определена от Европейската комисия; партидата да е продадена на загуба, което не е рентабилна търговска практика и икономическият оператор да не е представил необходимите документи, доказващи реалността на търговските операции и достоверността на декларираната стойност.

В случая не са спорни фактите, че декларираната договорна стойност на партида внесени стоки е по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия; внесената партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз; вносителят е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, като вносителят е представил фактури за покупката и продажбата на внесените домати. Поради това, преценката за

доказване на условията за освобождаване на обезпечението, съответно на основанията за отхвърляне на декларираната договорна стойност на внесената стока, следва да се извърши според това дали представените от вносителя документи по чл. 75, § 5, четвърта алинея от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 са достатъчни, да потвърдят достоверността на тази стойност.

В тази връзка в решението на Съда на ЕС по дело C-770/21 е посочено, че вносителят трябва да докаже не само, че продажбата на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от МКС, но и че другите условия за освобождаване на партидата потвърждават правилното определяне на посочените цени (т. 81, т. 82). В съответствие с член 75, параграф 5, четвърта алинея от Делегиран регламент 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т. 84/. Списъкът на документи не е изчерпателен, поради което Съдът на ЕС е посочил, че няма пречка, ако документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят да представи на митническите органи други документи, свързани с продажбата и освобождаването на партидата, като например договор с износителя или друг еквивалентен документ за установяване на релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида (т. 85).

По тези съображения Съдът на ЕС, е приел, че чл. 75, § 5 от Делегиран регламент № 2017/891 следва да се тълкува в смисъл, че когато представените от вносителя документи, посочени в алинея четвърта на тази разпоредба, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида са достатъчни да докажат достоверността на декларирането договорна стойност, вносителят не може да бъде задължен да представя и писмен договор, който го обвързва с износителя или еквивалентен документ, в който се посочва цената, на която е внесената партида е закупена (т. 86).

В процесния случай освен фактурата, от вносителя са представени фактури за транспорт на стоката до територията на ЕС и транспорт след въвеждането ѝ в ЕС, международна товарителница за автомобилен превоз на товари (CMR), износна митническа декларация от, фактури за продажба на стоките на първо търговско ниво, стокови разписки за получаване на стоките, потвърждения за получени доставки, справка – калкулация за формиране на продажната цена на база придобивната цена, извлечения от счетоводни сметки за отразяване на осъществения внос и извършените продажби. В хода на съдебното производство са представени и отчетните

регистри по ЗДДС на ОГЛ - Ф. Трейд Лебенсмителфертриб ГмбХ, Германия – справки – декларации, дневници за покупки и продажби за м.04.2021г., както и доказателство за плащане на цената.

Представените документи - фактура, преводни нареждания, потвърждения на заплатените суми, изходящи от вносителя, извлечения от счетоводните му книги, справки – декларации по ЗДДС, дневници за покупки и продажби - не потвърждават обаче наличието на договорно правоотношение между турски доставчик и дружеството – вносител за доставки на стоки по цена, съответстваща на декларираната. Освен фактурата, представените документи не съдържат каквото и да било волеизявление на износителя относно релевантните условия на договорното правоотношение, включително и относно цената на доставената стока.

Представените от вносителя документи по чл. 75, § 5, алинея четвърта от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 се отнасят до транспорта на стоката, последващата ѝ продажба на митническата територия на ЕС, както и за обстоятелствата, при които е продадена на по-ниски цени след вноса. Посочените документи не съдържат каквито и да било данни за цената, на която е закупена внесената партида стока и не удостоверяват релевантните елементи на договорното правоотношение с износителя, поради което не са достатъчни да установят достоверността на декларираната договорна стойност на стоката.

Във връзка с наведеното възражение от страна на жалбоподателя, че е представен еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида, настоящият състав приема, че в случая не са налице достатъчно документи, подписани от износителя, които да потвърждават цената, на която е закупена стоката.

Както се посочи, от т. 90 от решението на Съда по дело C-770/21 следва, че разлика в цените с повече от 50 % е достатъчна, за да породи у митническия орган съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност, това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажбата на загуба на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика. От тези разяснения обаче не следва, че за да се приеме значително по-висока декларирана договорна стойност в сравнение със стандартната стойност при вноса, следва винаги да е установена разлика в цените с повече от 50 % между декларираната договорна стойност на партида внесени стоки и определената от Комисията стандартна стойност при внос. Значително по-висока декларирана договорна стойност в сравнение със стандартната стойност при вноса, ще е налице и когато е установено значително превишение на предвидената в член 75,

параграф 2 от Делегиран регламент 2017/891 разлика от 8%.

От доказателствата по делото се установява ,че декларираната вносна стойност стока № 3 пресни тиквички, с код по КН 07099310 по процесната декларация, произчислена в евро на 100 кг. е в размер на 90,45 евро, а определената от Европейската комисия за датата на вноса 25.04.2021 г. СВС за тиквички с произход ERGA OMNES, в това число с произход Турция, е в размер на 51,10 евро на 100кг.Следователно, в случая превишението на декларираната над СВС на ЕК е в размер на 39,35 евро на 100 кг., която разлика съставлява повече от 50% от СВС за същия ден. При стойност на СВС в размер на 51,10 евро, 50% от последната стойност е в размер на 25,65 евро. Декларираната договорна стойност в казуса по делото надвишава с повече от 50 % СВС за стоката в деня на вноса - конкретно цената от 90,45 евро съставлява 76,47% спрямо СВС за деня на вноса в размер на 51,10 евро. Като също следва да се отбележи ,че процесните тиквички са второ качество ,а не са биопродукти или екстра качество.

стока № 2 - пресни домати тип кръгъл розов (Ремве), с код по КН [ЕГН] по процесната декларация, произчислена в евро 135,55 на 100 кг., а определената от Европейската комисия за датата на вноса 25.04.2021 г. СВС за домати , в това число с произход Турция, е в размер на 87,20 евро на 100кг.Следователно, в случая превишението на декларираната над СВС на ЕК е в размер на 48,35 евро на 100 кг., която разлика съставлява повече от 50% от СВС за същия ден. При стойност на СВС в размер на 87,20 евро, 50% от последната стойност е в размер на 43,60 евро. Декларираната договорна стойност в казуса по делото надвишава с повече от 50 % СВС за стоката в деня на вноса - конкретно цената от 48,35 евро съставлява 64,79% спрямо СВС за деня на вноса в размер на 87,20 евро.Като също следва да се отбележи ,че домати, не са биопродукти или екстра качество.

Съгласно т. 91 от решението на СЕС при условията на т. 90 е без значение автентичността на документите, представени с цел да се удостовери достоверността на декларираната стойност.

По тези съображения съдът намира,че административният акт, издаден от директора на ТД-Митница П. е законосъобразен,като постановен при правилно приложение на материалния закон, при липса на съществени процесуални нарушения и в съответствие с целта на закона. Подадената срещу него жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

На основание изложеното и чл.172, ал.2 АПК, съдът ,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „OGL-FOOD TRADE LEBENSMITTEL VERTRIEB“, GmbH, VAT DE[EИК] и с идентификационен номер в Република България по ДДС BG [ЕГН], с адрес на управление Lohstrasse 25 b, 85445 Swchwaig Германия, със съдебен адрес [населено място], [улица],№ 75, ет.2, ап.2, срещу Решение №РТД3000-702/31.03.2022/32-106105, издадено от Директор на Териториална дирекция „Митница П.“ при Агенция „Митници“

ОСЪЖДА „ОГЛ Ф. ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ-Германия VAT DE129428682, с данъчен номер в България BG [ЕГН], представлявано от Н. Г. да заплати на Агенция „Митници“ разноски в размер на 150/сто петдесет/лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщаването му.

съдия: